

Władysław Filipowiak, Jerzy Wojtasik

Wolin, woj. szczecińskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 9, 229-230

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

terskim/ oraz niektórych pozostałości wcześniejszych faz kulturowych;

3. jak najrychlejszą konserwacją zabytków ruchomych pochodzących z wykopalisk. Szczególnie palącą sprawą jest konserwacja i pełne specjalistyczne opracowanie takich zabytków, jak ceramika, szkło, kafle i metale. Dalsza zwłoka w poddaniu ich zabiegom konserwatorskim, grozi utratą wielu pozycji ważnych dla nauki i kultury.

Materiały zabytkowe przechowywane są na terenie klasztoru; pozostają one w gestii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kielcach.

WIELOTÓW, gm. Grabice
woj. zielonogórskie
Stanowisko 2

patrz
okres lateński

WOLIN
woj. szczecińskie
Stanowisko 1

Zakład Archeologii Nadodrza
Instytutu Historii Kultury
Materiałnej PAN

Badania prowadził dr Władysław Filipowiak i mgr Jerzy Wojtasik. Finansował IHKM PAN. Czwarty sezon badań. Badania centrum wczesnośredniowiecznego miasta Wolina.

Badania kontynuowano na arze 1709. W wykopie 6 wyeksplorowano do końca poziom VIII, IX, X, XI, XII, rozpoczęto XIII. Datuje się je na początek X-XI wieku. Poziomy konstrukcyjne od VIII-XI zawierały zabudowania wzniesione systemem międzysłupowym, w kilku przypadkach plecionkowym. Zabudowania wystąpiły przeważnie fragmentarycznie. Nie wszystkie ściany zachowały się, niektóre wychodziły poza ramy wykopu. Poszczególne donostwa lub zabudowania gospodarcze były posadwione na tych samych miejscach co wyżej zalegające. W niektórych domach wystąpiły paleniska rozmieszczone w narożnikach lub przy ścianach. Ułożono je z polnych kamieni, przeważnie jednowarstwowo, na podłożu glinianym. Przy niektórych zachowały się ślady drewnianej obudowy - okółkowe dranice lub belki.

Warstwy kulturowe zawierały znaczne ilości mierzwy końskiej i bydłej zmieszanej z wiórami, zwłaszcza w północnej części aru. Na pozostałych odcinkach, tak w zabudowaniach jak i poza nimi występowała próchnica ze spalenizną, piaskiem, gliną i mierzwą. Drewniane konstrukcje z każdego poziomu były w mniejszym czy większym stopniu opalone. Znalaziono duże ilości ceramiki, kości zwierzęcych, resztki rybie oraz przedmioty z drewna, skóry, bursztynu, szkła, rogu, kości, żelaza, metali kolorowych. Na uwagę zasługują znalezione na poziomach IX, XI i XII 4 małe figurki drewniane z wyobrażeniami twarzy ludzkich, drewniane widły trójzębne oraz trzohki noży i łyżek.

Na XII poziomie odsłonięto fragment zagadkowego zabudowania o konstrukcji międzysłupowo-jarzmowej otoczonego prawdopodobnie płotem umocnionym jarzmami. Między tymi konstrukcjami i w warstwie/powatałej z mierzwy końskiej i innej, próchnicy z mierzwą, piasku, gliny/, odkryto wiele łuczów sugerujących intensywne oświetlenie. Solidna ta konstrukcja znajduje się niestety w znacznej mierze poza obrębem wykopu, na głębokości 4 m pod dzisiejszą powierzchnią.

Badania będą kontynuowane.

WROCŁAW-OSTROW TUMSKI

Katedra Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego, Instytut Historii Architektury Sztuki i Techniki Politechniki Wrocławskiej, Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu

Badania prowadzili doc.dr hab. Józef Kaźmierczyk, dr Janusz Kramarek i mgr Czesław Lasota. Finansowała Katedra Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego, Instytut Historii Architektury Sztuki i Techniki Politechniki Wrocławskiej oraz WKZ we Wrocławiu. Czwar-ty sezon badań. Podgrodzie przykatedralne, XI w.

Odsłonięto 4 poziomy osadnicze z 2-4 ćwierci XI w. W każdym z nich o powierzchni 240 m² zidentyfikowano od 5-9 budynków, w tym pracownię złotnicze i jubilerskie, magazyn zawierający zwęglone ziarna głównie pszenicy i owsa, dwa dwory moźnych. Część budynków miała posadzki wapienne położone na nasypach z drobnych kamieni i piasku, podobne do występujących w kościołach. Warsztaty złotnicze znajdowały się w wydzielonych z izby pomieszczeniach.

Z zabytków znaleziono m.in. tkaniny wełniane i jedwabne, skrawek dywanu, odpadki powstałe w czasie produkcji , surowiec metali